

Duyên-Lãng Hà Tiễn Nhặt

Nếu hòa hợp hòa giải (HHHG) Dân tộc là con đường lý tưởng để phát triển đất nước thì tại sao công sản Việt Nam (CSVN) lại ban hành Nghị Quyết 36? Và nếu HHHG là giải pháp tốt đẹp để quy tụ các vấn đề của Việt Nam (VN) thì tại sao các nhà hoạt động chính trị tại hải ngoại lại không công khai tuyên truyền và cổ vũ nó? HHHG dân tộc, vấn đề đã xưa cũ, nó chỉ là chuyện của dân gian và của báo chí.

Tuy nhiên không thấy người ta công khai đề cập đến trong các cuộc hội họp chính trị, và ngay cả những nhà tranh đấu đòi dân chủ cũng thường tỏ ra úy kỵ nó. Như vậy có phải HHHG chỉ là hiện tượng ở cộng đồng âm mưu đen tối nào đó làm người ta bối rối khi phải đi đến vấn đề nó? Thực trạng các nhà hoạt động chính trị thường sử dụng hiện nay là đa nguyên đa đảng thay vì HHHG.

Có lẽ vì thói quen mãi cho rằng HHHG và đa nguyên đa đảng chỉ qua chốc là hai mặt của một đồng tiền. Loại giải bày này do CS Hàn lâm in ra và dùng nó để mua sự khâm phục của những nhà hoạt động chính trị loại school smart (xin tên để ch là mặt sách). Những người theo chủ trương HHHG với Việt gian công sản (VGCS) cũng không có ai giải thích vấn đề một cách tường tận. Chung quanh có rất nhiều câu hỏi cần phải được đặt ra. Tại sao phải HHHG với VGCS? Phải hiểu thế nào là HHHG? Những ai chủ trương HHHG? Những ai chủ ng? Tại sao người ta không minh danh đặt vấn đề ra một cách công khai cho mọi người thảo luận để tìm ra chân lý, mà chỉ phải úp úp mở mở, nói mặt đường, làm mặt nọ. Lại cái gì để nói chuyện HHHG với VGCS? Họu qu cộng sản vi phạm HHHG sẽ ra sao? Vân vân và vân vân. Nếu không minh bạch hóa vấn đề thì HHHG hay đa nguyên đa đảng hơn kém gì nên coi là mặt màn xiếc mà chỉ gánh là bọn chóp bu Hàn lâm, không ai khác vào đây cả. Có nhiều màn trình diễn hợp diễn. Chỉ gánh không cần quồng cáo mà người hiểu biết vẫn tiếp tục mua vé vào xem.

HHHG trong một tình trạng rất là mờ huyễn ... mờ nhạt đến vậy. Bài viết xin được đóng góp một vài ý kiến như hy vọng soi sáng được phần nào những học hỏi mới cho thuật tính cộng đồng xiếc hợp diễn này. Mong những ai còn tha thiết đến vấn đề nhân cộng đồng quan tâm hơn đến vấn đề.

I. Sự Lỗi của Tình Hình Đấu Tranh Hiện Nay

1. Gió Đã Đổi Chiều

Khái niệm về chiến tranh đã thay đổi trong thời đại ngày nay, và hình ảnh chiến tranh nghĩa vụ

chiến tranh cũng đang là để quyên cộng đồng và quốc gia có sự minh bạch. Ngày xưa du kích VC giết mình xe đồ, pháo kích trường học, cướp hát, bắt người đi mò tìm v.v. chiến tranh ai biết thì chúng là kẻ ngốc. Nhưng bây giờ thì khác, chuyên lính ném bom tấn sát, chuyên lính ném trái phá thì không có người đầu đó, cái cơ hội xô sát với nhân viên cộng đồng phái đoàn ngoại giao, rồi truy tìm những công việc. tất cả đều được ghép chung vào một loại tội phạm gọi là tội “kẻ ngốc”. Chiến “kẻ ngốc” và chiến “chiến tranh” có nghĩa khác nhau một trời một vực. Chiến tranh xem ra còn tàn mạt một chút gì nhân đạo. Hai bên đánh nhau còn có cơ hội để thông lượng hòa giải. Nhưng kẻ ngốc thì không. Dù người hay người, bị nhân pháp là tuy nhiên không tha, phải đưa ra tòa xét xử. Đưa ra tòa trên là ngày nay bị giết mình xe đồ, pháo kích trường học, chôn sống thông dân vô tội v.v. rồi đang bắt bắt tội như hành động chiến lược là kẻ ngốc. Và thật là tội, luật pháp nước Mỹ cũng thông qua khi ý án phạm nhân.

Sau đây chiến lược quan điểm này đã khiến tất cả mọi khuynh hướng chiến tranh cộng đồng chúng ta, trong cũng như ngoài nước nhốt vào một thay đổi để thông lượng theo. Đưa tranh vũ trang tất nhiên bị dẹp bỏ vì đó là kẻ ngốc. Tất cả các chiến tranh đưa ra để thông lượng tuyên bố đưa tranh bắt bắt để thông. Đưa như Một Trần Hoàng Công Minh trước kia hung hăng đồng tình đem âm binh vào giải phóng VN, nay đưa con quý tộc là Việt Tân (VT) cũng sẵn sàng, chỉ còn dám nói canh tân để giải phóng đất nước. Lý Thái Hùng Tổng Bí Thư đảng VT tuyên bố: “Việt Nam Canh Tân Cách Mạng Đảng chỉ thông lượng tiến hành một cuộc đấu tranh toàn diện, để xây dựng một do dân chủ và để canh tân Việt Nam. Nghĩa là đưa tranh để ưu tiên chủ nghĩa dân tộc tài chính nay như cũng đảng thông tiến hành như người làm canh tân một cách chiến lược và tích cực, đáp ứng nhu cầu chung và dài hạn của đất nước.” (Chỉ thông lượng và thông lượng là của đảng VT – Lý Thái Hùng, Berlin, Đức Quốc 19-9-2004).

Công lý, tuyên ngôn v.v. của các đảng phái và tổ chức mới ra đời lúc gần đây đưa có cùng luận điểm như thế này:

- Đảng Dân Chủ VN của ông Hoàng Minh Chính: Xây dựng chế độ dân chủ đa nguyên đa đảng, bầu cử tự do và công bằng. Xây dựng cơ cấu quốc gia tam quyền phân lập (Lập pháp, Hành pháp và Tư pháp đưa có thẩm quyền để kiểm soát.) Sinh hoạt chính trị lành mạnh. Các đảng chính trị bình đẳng với nhau. Hoạt động của các đảng phái chính trị và nhà nước phải riêng biệt. Bộ máy hành chính quốc gia phải gọn nhẹ để phục vụ nhân dân một cách hiệu quả.

- Đảng Dân Chủ Nhân Dân: Mục tiêu đưa tranh là hình thành một lực lượng để lập công khai, để kịp thời ngăn chặn những hành động của nhà cầm quyền gây tổn hại cho đất nước và cho nhân dân..... Đưa tranh với chính quyền để tài sản để Hiến pháp và Pháp

luật phù hợp với ý nguyện nhân dân, hàng ngũ tiến bộ xây dựng một nhà nước dân chủ và pháp quyền.

- Đảng Thăng Tiến VN: Trớc đây nều tranh bết bở đảng với đảng Cộng sản Việt Nam (ĐCSVN), nhằm mục đích xây dựng một Hiến pháp mới, đảng tiến bộ Dân tộc hiện quyên làm cho Đột nhập của mình thông qua cuộc tổng tuyển cử tự do với sự tham gia tranh cử bình đẳng của tất cả các Chính đảng ; qua đó nắm quyền lãnh đạo và quản lý Đột nhập.

- Khố 8406: Mục tiêu cao nhất trong cuộc đấu tranh giành tự do, dân chủ cho Dân tộc hôm nay là làm cho thế chế chính trị ở Việt Nam hiện nay phải thay thế triệt để, chứ không phải để có “đổi mới” tổng phần hay đi vào chủ nghĩa vĩnh viễn đang xảy ra. Chế độ là phải chuyển từ thế chế chính trị nhất nguyên, độc đảng, không có cạnh tranh trên chính trường hiện nay, sang thế chế chính trị đa nguyên, đa đảng, có cạnh tranh lành mạnh, phù hợp với nhu cầu đòi hỏi chính đáng của Đột nhập, trong đó hàng thế hệ tam quyền Lập pháp, Hành pháp, Tư pháp phải được phân lập rõ ràng, phù hợp với các tiêu chuẩn quốc tế và triết lý nhân văn của Nhân loại qua hàng ngàn dân chủ để giá và để thành tựu.

Khố 8406 nói có phần hơi mơ hồ, nhưng cũng chưa để xác định rõ sự khác biệt. Nếu để tiếp xúc với một số người hiện tại về Khố 8406, người Việt tin tưởng rằng nhiều quý vị lãnh đạo nòng cốt của tập hợp chính trị này là những người rất đáng tin tưởng của một đội cá nhân lớn xã hội, có tinh thần dũng cảm, can đảm và đầy nhiệt huyết. Tuy nhiên trong hàng ngũ, quý vị đó đã vấp phải một số sai lầm nghiêm trọng, đến nay có lẽ luận coi khố 8406 cũng là dân chủ cụ thể. Đáng khác, Khố 8406 đã để Việt Tân xâm nhập và lũng đoạn nhiều quá khiến một đi một tới nhiều cảm tình và tin tưởng của người Việt hiện tại. Đây là chưa nói đến tình trạng nghi ngờ có chuyển cài người của VGCS. Trong những chuyển này khó tránh khỏi. Tuy nhiên, thật sự là đi vào bất công nếu chúng ta đổ lỗi cho một nhóm khi Khố 8406 là một tổ chức dân chủ cụ thể. Đánh rằng cá thể có cuộc trong đó, nhưng toàn thể thì nhất định không.

- Liên Minh Dân Chủ Nhân Quyền VN: Mục tiêu của Liên Minh Dân Chủ Nhân Quyền Việt Nam là đấu tranh nhằm với đảng cộng sản nhằm của Toàn Dân để giải quyết dứt khoát sự lũng đoạn của Bộ Chính Trị đảng Cộng sản Việt Nam, để thay thế triệt để thế chế chính trị độc đảng toàn trị lấy hệ hiện nay bằng thế chế chính trị đa đảng tiến bộ, nghĩa là thay thế sinh hoạt chính trị không công bằng, không chấp nhận cạnh tranh bằng sinh hoạt công bằng, có cạnh tranh trong sáng.

- Tổ Chức Phái Hàng VN: Tổ Chức PHVN chuyển trường tiến hành công cuộc phục hồi để đột nhập trên căn bản xây dựng Dân Chủ Hiện Đương, Pháp Trị và Đa Nguyên song hành với nền văn minh Văn Hóa Dân Tộc.

Sự trùng hợp hoàn hảo giữa những điều này và những gì ta có thể thấy là tất cả các công nghệ lãnh đạo đang đi đầu do cùng một tác giả viết ra. Mọi điều này, mọi thứ chắc chắn cần đem vào sao chép, xào nấu lại, sẽ ảnh hưởng đôi chút là đã có một bản công nghệ riêng của mình rồi. Đi qua một số trích yếu từ các văn kiện chính thức của các đảng và tổ chức chính trị hiện nay, chúng ta thấy được hai điểm quan trọng: một là họ không minh nhiên lập trình tiêu diệt cho đến CS. Hai là họ chỉ trình bày cho đến mà CS cũng được công nhận là một thành phần tham gia sinh hoạt trong đó. Rõ ràng đây là một hình thức hòa hợp. Sự hòa hợp này không hẳn đã có hòa giải nên chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến xung đột về sau. Điều thú vị sống động là các đảng phái và tổ chức chính trị kia chỉ trình bày HHHG với VGCS nhưng họ lại không dám thừa nhận là mình có chỉ trình bày đó. Chuyện này cũng dễ hiểu thôi vì đi đa số đảng bào thủ nên không chấp nhận HHHG. Nếu họ thừa nhận, họ sẽ mất cảm tình của đảng bào và sẽ bị đảng bào tẩy chay. Trình bày hợp của Việt Tân là một thí dụ.

2. Nhiệm vụ Thành Phần Trong Bàn Cờ Chính Trị VN

đây dĩ nhiên chúng tôi chỉ để cập đến người Việt Nam. Có 4 thành phần. Nhìn qua lăng kính chính trị, và dù đứng dưới bất cứ góc độ nào cũng rõ ràng như là ra.

- Thứ nhất: CS chuyên chính. Gọi là CS chuyên chính hay CS chính chuyên cũng đồng nghĩa. Thành phần này đầu là đồng viên đang tham gia vào cơ cấu chính quyền các cấp từ trung ương đến địa phương. Bên này tuy đứng trung kiên và trung thành với đồng vì quyền lợi và vì đang có đầu tư kinh hoàng thế mà thế lực là bất hợp pháp. Ngoài ra còn phải kể đến vài nhóm và cá nhân ở ngoài. Loại này không phải là CS “chính chuyên”, nhưng từ đông làm việc khi không công cho VGCS, ngày trước còn làm việc trước, nhưng bây giờ ít thế lực còn e dè lên lút nữa.

- Thứ hai: Nhân dân trong nước và đặc biệt là đa số đồng bào tôn giáo ở ngoài. Thành phần này không đứng trong CS, và tuy đứng không chấp nhận sự có mặt của VGCS đối với bất cứ hình thức nào trong cơ cấu chính quyền vì họ đã và đang là nhân nhân trước tiếp của chế độ.

- Thứ ba: Cộng sản phần lớn. Dùng chữ phần lớn thế ra chữ là miễn cưỡng. Gọi cho có cái tên mà thôi. Phần lớn là xét lại từ trước đồng tìm sai lầm mà sửa chữa. Câu hỏi đặt ra là đã có người CS nào thế tâm đi tìm sai lầm để sửa chữa chưa. Chữ nghĩa CS là một sai lầm lớn nhất trong lịch sử con người. Hàng núi tài liệu và sách vở về vô số bằng chứng đã chứng minh rồi đây. Lịch sử và thế lực đã công nhận rồi đây. Các văn kiện đồng viết rõ ràng đồng CSVN là một chỉ bộ của CS Liên Xô, Hồ Chí Minh (HCM) là một cán bộ lãnh đạo đồng và hoạt động cho đồng CS Liên Xô. Đồng CS đã bán đứng bán biến cho người bang. Thế mà đã có ai trong số 3 triệu đồng viên CS dám nhìn nhận những tội ác và sai lầm đó không? Hoàng Minh Chính (HMC) chỉ là một tên CS theo chữ nghĩa xét lại. Ông ta chỉ trước chứng đồng đồng cơ cấu đồng. Dân chủ mà HMC đòi là thế dân chủ để lãnh đạo bộ phe CS của HMC. Tất cả chỉ có thế. Tôn HMC lên hàng “tôn tông” của phong trào dân chủ VN là chứng hiều gì về HMC. Xem phần phần án Tiếu Diên Hông của ông ta tất sẽ hiều ông ta. Ông ta không bao giờ phần đồng cơ. Bùi Tín, Nguyễn Thanh Giang và nhà người Hồ Chí Minh là một người yêu nước. Trần Khuê phong thánh cho họ và gọi là đặc thánh họ. Thánh họ còn người trên cơ quốc tế Hùng Vương. Hà Sĩ Phu nói trước cho dân và đồng hai bên chặn để nhau và sự còn là của nhau cho đến trăm năm đầu bộ. Lê Hông Hà khẳng định đây là cuộc đấu tranh chống lại vai trò đặc đồng, đồng trước của đồng CSVN, chứ không phải là cuộc đấu tranh để đánh đổ và xóa bỏ đồng CSVN. Còn nhiều và rất nhiều những thế lực. Lê Hông Hà đưa ra tuyên ngôn trên là lợi ích thích rõ ràng và đồng đồng ý nghĩa nhất thay cho cơ bản gọi là phần phần này. Tất cả các thành phần để coi là phần phần cơ cấu trên đã có thế lực ai nhìn nhận sai lầm và sửa sai chưa? Nếu thế thì làm sao gọi là phần phần.

- Thứ tư: Thành phần thế 3. Thành phần này đa số thuộc giới trí thức, gia có, trước có. Trước

Chúng tôi có hợc mà sao họ không biết gì về lịch sử và nhất là phong trào CS trên thế giới. Chuyện thật đáng lo ngại, nhưng không trách họ được vì nhà trường đã đào tạo họ như thế. Nhưng còn những người lớn tuổi, có hợc? Điều này mới thực là kỳ lạ. Hơn ba mươi năm trước họ sống dưới chế độ Cộng Hòa nhưng lại xu hướng CS. Sau 30-4-75 họ phải bỏ miền Nam vượt biên ra nước ngoài vì không thể sống được với CS. Họ lại ngoi họ lại ngoi như ở trong nước và trông đợi những người CS phần tử nh. Họ hợc cao và đã dợc kinh nghiệm mà không thể hiểu được những người CS phần tử nh không bỏ được và cũng không chấp được, chấp những người CS đang cầm quyền mà thôi. Họ cũng không tiên đoán được rằng một chế độ đã được họ CS sẽ đưa đến nước đi về đâu. Còn được điều tranh cãi nhóm thu được thành phần thì ba này có thể tìm thấy qua lá thư của GS Nguyễn Chánh Kệ viết gửi cho một người bạn của ông. Lá thư này ông gửi qua mạng internet có đoạn viết: “Hiện nay, điều quan trọng là chúng ta phải đoàn kết với tất cả những ai có khuynh hướng tranh đấu cho tự do dân chủ, cho đa nguyên đa đảng, bất kể họ là ai. Chúng ta phải tiến hành bước mới, và tiến hành ở đâu thì chấp nhận tất cả đó đã, rồi lại lại tiếp tục tiến hành nữa. Không nên chấp trường Tout ou rien, non à peu près, everything or nothing, not nearly (được ăn cả, ngã về không)”. Ông Nguyễn Chánh Kệ là người trong nước. Còn họ lại ngoi, hiểu nhà trí thức cũng đã bày tỏ bằng những luận điệu tiến bộ. Chúng tôi thấy BS Nguyễn Xuân Ngãi nói “được cuối (tức được Dân Chủ VN của Hoàng Minh Chính) cũng được đi, ông họ làm có một mát gì đâu”. Họ các ông Hoàng Cự Đệnh, Nguyễn Trọng Việt, Nguyễn Ngọc Bích cũng được ca một gì ng: cái nào cũng là cái, cái hai lá cái không tốt sao. ”

3. Ôn Lại Một Chút Lịch Sử Đệ Rút Kinh Nghiệm

Tiến bộ cũng nên ôn lại vài bài học lịch sử Dân Tộc về HHHG cho những ai trí não không được tốt.

Ngày 2 tháng 3 năm 1946, Quốc Hội đưa tiên của nước Vietnam họp khoáng đại ra một toàn dân tại Nhà Hát Lớn, Hà Nội. Cũng tại đây, ngày này, một chánh phủ liên hiệp kháng chiến được đưa ra trình diện Quốc Hội. Chính Phủ này gồm một một các đảng phái: Việt Minh, Việt Cách, Việt Quốc, Dân Chủ, và nhân sĩ đức lập. Tình trạng họp tác giữa các phe phái chính trị này ngày xưa gọi là liên hiệp, ngày nay nếu có ai gọi là đa nguyên đa đảng hay hoà hợp hoà giải chỉ cũng không sai.

Chỉ 4 ngày sau khi Quốc Hội họp khoá đầu tiên, chính phủ liên hiệp do Hồ Chí Minh cầm đầu đã ký với Pháp một văn kiện quan trọng gọi là Hiệp ước Sơ Bộ, và sau đó ít tháng, Tạm ước ngày 14-9-46. Ký hai văn kiện này, Hồ Chí Minh tạm coi như được rảnh tay để phó với Pháp để đưa họ vào công việc thanh toán các đảng phái quốc gia và những thành phần chấp được Việt Minh. Thời kỳ này có thể ví như một đêm tối kinh hoàng trong lịch sử Dân Tộc. Hàng ngàn, hàng vạn những cuộc ám sát, bắt cóc, thủ tiêu bí mật trên khắp miền đất nước do Việt Minh chấp được. Không có toà án nào xét xử.

Màn liên hiệp này thực tế đã cho thấy chỉ là trò bợ bợm do Hồ dàn dựng. Những người được với phe Quốc Gia có thể nói đã học được một bài học đắt giá về chuyện liên hiệp, hay đa nguyên đa đảng, hay hoà hợp hoà giải với CS.

Năm 1975, trong khi quân l c Vi t Nam C ng Hoà đang đ x ng máu ch ng l i s xâm l ng c a c ng s n mi n B c, thì m t s chính khách t i mi n Nam t nh n là thành ph n th ba tôn D ng Văn Minh làm th l nh, công khai chi m chánh quy n đ th c hi n âm m u b t tay hoà h p hoà gi i v i CS. Nh ng "thiên b t dung gian", cái chính quy n vô năng b t l c này đã ph i cay đ ng b m t khi c đám đ ng lên nghênh đón tên sĩ quan CS b c vào phòng h p chính ph t i dinh Đ c L p đ nghe tên VC này hách đ ch ra l nh cho h : "D tay lên đ u hàng. Các anh có còn gì đâu mà đòi bàn giao". Quân dân mi n Nam m t t t c đã đành. Nh ng k ô m m ng HHHG v i CS cũng đã tiêu tán t t c chì l n chài. L n th hai ng i qu c gia l i h c đ c bài h c HHHG v i CS. Nh ng l n này thì đau h n nhi u Ng i qu c gia đã m t tr ng tay, còn b l u đ y, tù t i, nhà tan c a nát, gia đình ly tán...!

Hai l n kinh nghi m x ng máu nh th đó mà ngày nay nhi u ng i v n ch a t n. Nhi u ng i đang t bôi xóa thân ph n t n n c a mình, đ i m đ ng đ y cái thành ph n th 3 đ đ ng vào trong đó. Xem ra l ch s l i đang tái di n? Đi m đáng l u ý là v n đ HHHG t i h i ngo i th c t không đ c các chính khách và đ ng phái minh th qu ng di n, nh ng l i đ c bi u l ra b ng r t nhi u hành đ ng hai m t đ đánh l a đ lu n. Ch ng h n đ ng Vi t Tân m t m t phái ng i v trong n c cho CS b t đ ch ng minh ta đây ch ng c ng. Nh ng m t khác, ch t ch đ ng Đ Hoàng Đi m l i c tình tr ng b y sai tình hình nhân quy n t i VN mà m c đích là đ làm th t b i Đ Lu t Nhân Quy n VN t i Qu c H i M . Tình tr ng đang di n ra t i h i ngo i cũng g n gi ng nh ngày tr c khi mi n Nam r i vào tay CS B c Vi t. Đi u đáng lo ng i là ng i Vi t t n n xem ra ch ng m y c nh giác v chuy n đó. Có ph i h đã qua sông nên đ m cò vào sóng!

(còn ti p)

Duyên-Lãng Hà Ti n Nh t